

پیش‌بینی سازگاری زناشویی بر اساس انتظار از ازدواج و تحمل پریشانی

زهرا رحمانی اصل

کارشناسی ارشد روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد الکترونیک

چکیده

هدف از پژوهش حاضر پیش‌بینی سازگاری زناشویی بر اساس انتظار از ازدواج و تحمل پریشانی است، جامعه عبارت است از زنان متأهل منطقه ۲ شهر تهران. حجم جامعه در این تحقیق نا محدود در نظر گرفته شد و حجم نمونه با استفاده از جدول مورگان حجم ۳۸۴ نفر تعیین شد و پرسشنامه ها با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس توزیع و گردآوری شدند. در این تحقیق برای گردآوری داده ها از پرسشنامه استاندارد سازگاری زناشویی اسپنیر (۱۹۷۹)، پرسشنامه انتظار از ازدواج جونز و نلسون (۱۹۹۷) و پرسشنامه پریشانی سیمونز و گاهر (۲۰۰۵) استفاده شد. پایایی پرسشنامه ها قبل از توزیع با روش آلفای کرونباخ محاسبه و تایید شد. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون چند متغیره در کنار آمار توصیفی استفاده شد. نتایج فرضیه اول نشان داد در سطح معنی داری ۹۵ درصد مؤلفه‌های انتظار از ازدواج شامل انتظارات واقع بینانه، انتظارات ایده آل گرایانه و انتظارات بد بینانه رابطه مثبتی با سازگاری زناشویی دارند. همچنین انتظارات واقع بینانه و انتظارات ایده آل گرایانه توانایی پیش‌بینی سازگاری زناشویی را دارد. نتایج فرضیه دوم نشان داد در سطح معنی داری ۹۵ درصد مؤلفه‌های تحمل پریشانی شامل جذب، تحمل، ارزیابی و تنظیم رابطه مثبتی با سازگاری زناشویی دارند. همچنین تحمل، ارزیابی و تنظیم توانایی پیش‌بینی سازگاری زناشویی را دارند.

واژه‌های کلیدی: سازگاری زناشویی، انتظار از ازدواج، تحمل پریشانی

